

EMPORDA FEDERAL

Terra de llibertat i d'ordre del EMPORDA per fer el llibre en una sola paraula.

Preus de subscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora. 1'25

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents.

» atrassat 20 »

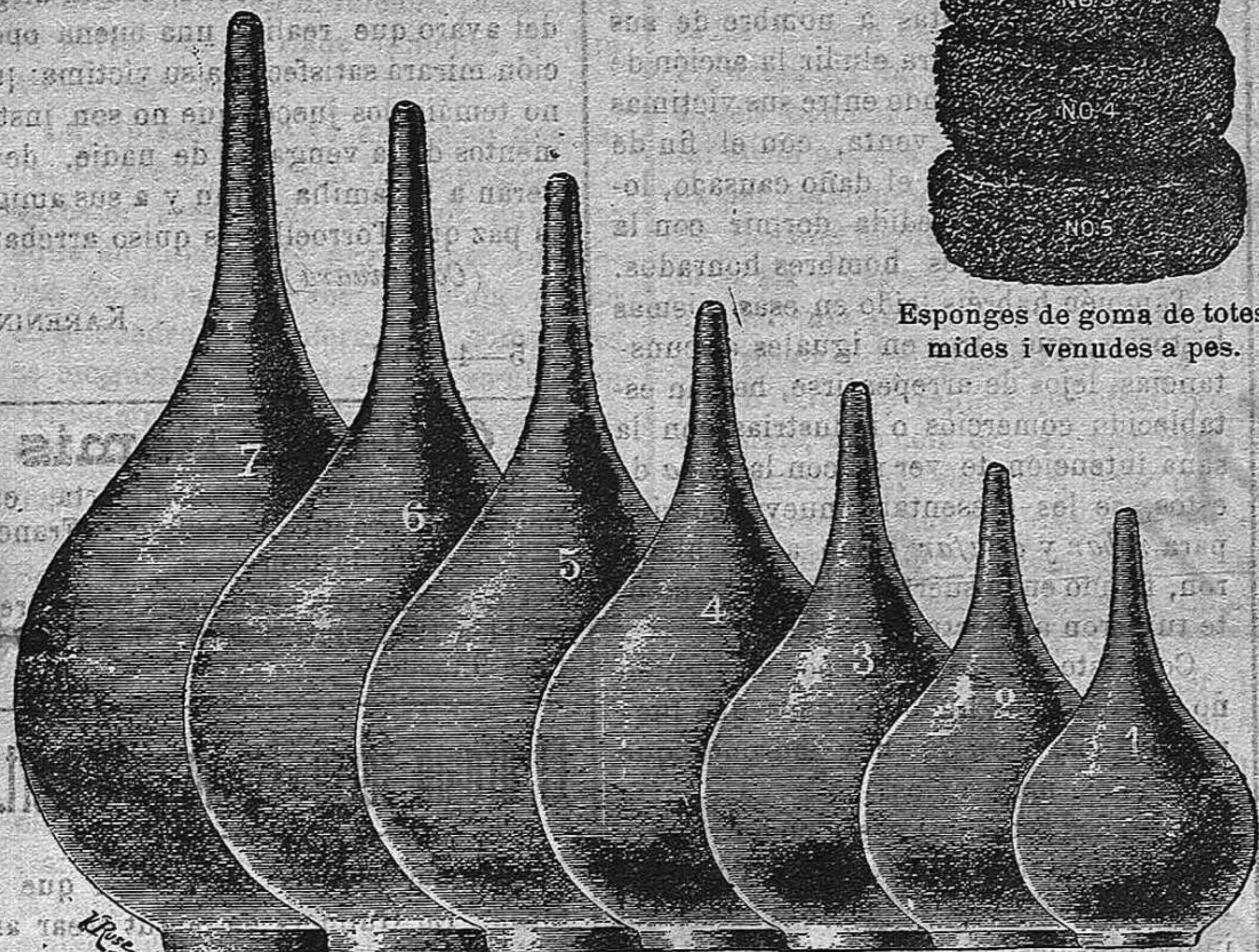
Any VII

Figueres 7 de Abril de 1917.

Núm. 320.

Moderna Farmacia Cusi

Secció especial d'Ortopedia



Esponges de goma de totes mides i venudes a pes.

Peres totes d'una pesse, punta cònica llarga, qualitat superior per a lavatives, rentar ferides, lavatges, etc. molt superiors a les de canula d'os. Números 1 al 8. Preus módics. Per a preus d'aquestos i demés articles d'Ortopedia, demanis el catàleg il·lustrat de la MODERNA FARMACIA CUSÍ.—FIGUERES.

GRANS MAGATZEMS

PUIG PARIS



Immens assortit en Panyeria

i novitats per a la

SASTRERIA A MIDA

GRAN BAZAR DE ROBA FETA

per a Homes, Joves i Nens

Trajos Llana i Vellut

desde 5 ptas. a 125

ABRICS

desde 10 ptas. a 125

Gran Chic en Corbates,

Camises, Colls, Punys, Genres

de punt, Lligues, Elastics, Mo-

caduria, Guarda-pols, Guants,

Carteres, Boquilles, Bisuteria,

Perfumeria, etc.

Especialitat en Bufandes

d'alta Novitat

Sempre lo mes nou

i mes barato.

PREU FIXE

TRIBUNA LLIURE

El nacionalisme republicà devant la victòria de la Lliga Regionalista. El plet de Catalunya.

Tenim que a Caragoça hi ha hagut una assemblea republicana i ja se'n prepara una altra a Madrid. Es tracta en aquestes assemblees de demanar una solució concreta, enèrgica i ràpida, per a evitar els negocis inmorals en els queviures que's fan a costa de la fam del poble? Es tracta de propagar un remei immediat contra'l desballesament de l'administració espanyola? Cal Es pla mes grossa la finalitat d'aquestes assemblees! Es qüestió d'implantar la República! Un programa; aquell programa de sempre i també aquelles bases d'organització. I a comensar la feina tot seguit.

Pero com que la feina es grossa i el programa tant extens, no se sab per un comensar. I torna passar una llarga temporada fins que's fa necessari celebrar una nova assemblea respecte'l programa, bases d'organització etc. etc.

Perdonéu, doncs, vosaltres els

plens d'il·lusions, que aixó de l'assemblea republicana ho tracti aixís de broma. Fins en Marcellí Domingo, tot i haver-hi pres part, ha vingut a proclamar, de certa manera, un criteri contrari an aquestos tòpics de les assemblees. «No es l'unió lo que interessa—ha dit, poc mes o menys—sinó l'acció. Treballém i ja ens trobarem units. Constituim-nos un perill.»

I per a aixó, al meu entendre tant ben pensat, lo millor es no perdre el temps discutint proposicions i enmiendas. Perque si tenim tots els republicans unes mateixes aspiracions, no cal que les discutim. I si les nostres aspiracions son diferents, en les assemblees no'ns entendrem o be formularem un acort imprecís «una capa mal tallada» que no complaurá a ningú.

Si a Caragoça en lloc de proclamar: autonomia municipal, provincial (1) i regional, haguessin proposat «Regoneixement absolut de les nacionalitats ibèriques que tinguin vida propia i vulguin constituir-se en Estats simples dintre de l'Estat Espanyol compost», o mes clar: «regoneixement de la nacionalitat catalana», segurament que allá a Caragoça haurien anat a garrotades. En cambi

(1) Autonomia provincial es ja el colmo de l'Autonomia.

aixó d'autonomia municipal, provincial i regional, es un calmant inofensiu.

Pero encare les raons haurien sigut mes grosses si s'hagués proposat: «Demanar a l'actual govern la concessió de les delegacions a cada Mancomunitat de provincies constituída o que's constitueixi».

Aixó, que teoricament no te res que veure amb l'autonomia, hauria portat mes discordia, perque es una satisfacció immediata als desitjos de Catalunya.

Mentres el govern no s'ha preocupat de l'Assamblea de Caragoça en la que's tractava d'enderrocar la Monarquia, l'Assamblea d'obres de Madrid, circumscriba a la qüestió del preu dels queviures, li ha produït un gros pànic.

Aquí tenim, doncs, un exemple ben viu de la diferencia entre dos procediments: l'un, el del republicanisme «oficial»—que diu en Marcellí Domingo—de les propagandes d'idees generals i l'altre, el de l'acció sobre coses concretes i d' immediata realització.

La qüestió nacionalista es un d'aquestos problemes que te termes d' immediata realització i contra dels quals no hi ha altre obstacle moral ni material que'l de la mala voluntat dels governs. Concedint a Catalunya part dels seus drets, per a l'exercici

dels quals está ja gairebé organitzada, es resolen alhora, en el nostre país, una serie de problemes d'administració i de cultura.

La Mancomunitat i les delegacions, o sia que'l poder central deixi administrar a la Mancomunitat tot lo referent a obras públiques, a beneficencia i a la cultura, que ara es atribució de l'Estat, constitueix lo que'n podríem dir el caball de batalla de les nostres diferencies amb el govern centralista. Reparéu com certs enemics del nacionalisme, que volen passar per autonomistes, amb l'escausa ignoscenta de que la Mancomunitat no es l'autonomia, o per alló de combatre «el nou caciquisme de la Lliga», en aquest plet entre Catalunya i el govern, ells es posen del costat del govern.

Nosaltres, els republicans nacionalistes, primer enlluernats per una coalició que resultá infeconda, després mal conduïts per els nostres capítostos, arribarem en un moment que semblavem mes acostats als polítics de Madrid que als catalans que portaven la veu del nacionalisme; ja que la Lliga Regionalista sapigué ben aprofitar-se de que del Congrés d'Espanya n'hagués desaparegut la veu de l'esquerra nacionalista i que quant hi era poc es feia sentir com a tal,

Mes si aixó ha sigut un mal per l'esquerra, el mal seria pitjor si per no voler que sigui dit que seguim les petjades de la Lliga, ens empenyem en deixar-la sola en aquesta lluita tant clara i tant precisa contra dels mals governants i en be de Catalunya.

JOSEP BARÓ.



Els Estats Units.

Nosaltres tenim una fonda simpatia als Estats Units densa de la guerra de Cuba. Espanya, en aquell cas, actuava d'opressora i de mala administradora; el govern d'Espanya, a Cuba, era un obstacle per a la plena civilització d'aquell poble. I els Estats Units, amb un esperit de justícia digne d'imitació i amb una gran noblesa, com després s'ha vist, varen donar la llibertat a Cuba.

Ara, al anar a declarar la guerra a Alemanya, diuen els Estats Units, per boca del seu President:

«Finalment podem afirmar que ha arribat el dia en que América podrà donar la seva sanc per el triomf dels principis que un jorn li donaren existencia, alhora que per son propi ben estar i la seva pau.»

«No desitjem cap conquesta; cap indemnització, ni tant sols compensació material de cap mena; estarem satisfets quan els drets de l'humanitat s'assentin damunt d'una base sòlida.»

«La justícia es el fruit mes preuat de la pau; per consegüent combatirem per la democràcia; per el dret de tots els pobles a tenir vot; en les decisions dels Governes, PER LA LLIBERTAT DE LES PETITES NACIONS.»

Aixó sembla dit per en Pi Margall. Tot el missatge den Wilson respira aquelles idees i sentiments de llibertat, humanitarisme, pau universal i antimilitarisme que tant estimem.

No es pas alló de la bandera i del patriotisme inflat i artificial, que per aquí sol esser molt rebregat.

Nosaltres, densa de la guerra de Cuba, hem sentit fonda simpatia pels Estats Units.

Política Municipal

En que s'segueix parlant de la matança de porcs i d'altres coses menys sancnoses.

La setmana passada, varem demostrar, com dos i dos fan quatre, de quin modo el nostre Ajuntament per haver acceptat una proposició de la minoria cusinista s'havia perju-

dicat en 850 pessetes, sensa haver beneficiat en res an aquella «classe desheredada» a la qual se l'adula per mort dels vots.

Doncs tota la política de la minoria, en la seva acció colectiva, es per el mateix istil. La seva política es generalment de flamarada; en certs cassos es d'un esperit mesquí, fent la contra per sistema, fent obstrucció com digué per boca del seu *Luisitu*.

La minoria, doncs, en la seva obra colectiva no fa res mes que política, política partidista.

Però en aixó dels porcs, com en lo de la substitució dels consums feta sensa les compensacions de la llei, que l'govern ha suspés, hi ha una part de figuerencs que hi tenen les seves ventatjes. Aquestes ventatjes que s busquen en perjudici de l'hisenda municipal, no arriuen a la tant nomenada classe obrera.

Hi ha a Figueres un cert nombre de petits agricultors que s menen el seu camp, el seu tros de vinya. Tenen també el seu carro i el seu matxo i com el «carrero» de la cansó andalusa, collen el seu matxo o el descolllen, segons els hi plau. Volém dir que, aquesta gent, tot hi esser *treballadora*, no es aquella «classe desheredada»; estalviant-se deu o vint pessetes dels drets del porc i estalviant-se els drets dels consums del ví que's cullen, del blat de moro i de les trunfes, aquests si que realitzen un bon negoci. Però no la «classe obrera» que no mata porc, no's cull el ví ni les trunfes.

Analitzeu doncs, el grupu de «federal» del carrer den Lasauca i veureu que está compost en sa major part per aquesta mena de gent del carro i el matxo que defensen *desinteressadament* la seva «ideia».

GRAN BAR PARISIEN

DE FRANCISCO COROMINAS

Palau, 19, devant la Rambla
Aperitifs-Refrescos
Café i Licors de les mellors marques

De Port-Bou

Actualidades

Varios amigos me han suplicado que con el título de «EL PACTO DE SAN GERVASIO», publicase un artículo alusivo á la fusión que han hecho las dos empresas de los cines de este pueblo, para poder así con mayor facilidad explotar al público, digo sus negocios, olvidándose repentinamente de los insultos, denuncias é intrigas que ambas se prodigaban; pero teniendo en cuenta los egoismos que han motivado esa unión, y el gran valor que a la maldita peseta le dan esos noveles

empresarios, cuyos ardores bélicos desparecen ante el vil metal, opino amables lectores, que no vale la pena de tomarse en serio ESE ENLACE dedicándole unas cuantas cuartillas. El mejor artículo que podría componerse, ya lo compuso el pueblo unanimemente, al enterarse de las claudicaciones de unos y otros, comentando con el desprecio que se merecen, actos de tal indole, y por lo tanto, estaría de más el mio; así pues, ni una palabra mas sobre esto, y digamos algo como ofrecido tenemos sobre el

Proceso, del Sr. Xirau

sin comentar el del Sr. García, por que a este aún no se le ha fijado día para celebrar la vista en Gerona. Ya llegará la hora del comentario.

Seguramente que cual yo, muchos de mis lectores habrán leído en ciertas historias que ha habido ladrones y estafadores, que después de haber cometido miles de fechorías, se arrepintieron de ellas, devolviendo si nó todo lo que habian robado y estafado por haberselo ya gastado entre mujeres y el juego, cuando menos parte de lo que no habian disipado, observando después una conducta ejemplar, llegando hasta el extremo de hacer vender las fincas que heredaron y que tenían puestas á nombre de sus mujeres ó hijos, para eludir la acción de la justicia, repartiendo entre sus víctimas el producto de la venta, con el fin de aminorar en parte, el daño causado, logrando con esta medida dormir con la tranquilidad de los hombres honrados.

También habréis leído en esas mismas historias, que otros en iguales circunstancias, lejos de arrepentirse, habian establecido comercios o industrias con la sana intención de ver si con la capa de estos, se les presentaba nueva ocasión para robar y estafar como antes hicieron, fiando en la suerte que anteriormente tuvieron al efectuar los timos.

Con esto quiero decir por si alguien no lo sabía, que hubo ladrones que fueron buenos, pero que hay ladrones que son malos, muy malos.

Sentados estos dos casos como rigurosamente históricos, convendrán Vds. conmigo, que, al obrar de distinta forma dos individuos después de cometer el mismo delito, es debido sin duda a que la fuerza de la conciencia de unos, es muy insignificante en otros; por eso vemos muy amenudo que mientras hay quien propaga y practica el amor al prójimo, otros se alimentan de odios y venganzas, por ser patrimonio de su instinto.

Sin ir mas lejos. ¿Por que Torroella y Bofill el del cambio, denunciaron á Xirau y a García? ¿Por venganza?

¿Por odio? ¿Acaso con razón? Con razón, nó!

Eso grita el pueblo! Por venganza y odio, sí! Eso es lo que todos dicen.

Por mi parte diré lo que saben todos.

Torroella queria a todo trance ser Alcalde; el voto del concejal Sr. Xirau, era el que daba la Vara y este la negaba a aquél; se necesitaba a todo trance inuti-

lizarlo, y se le denunció so protesto de un artículo que suscribió en el cual hablaba de APACHES, VIVILLOS Y ESTAFADORES dándose el Torroella por aludido, ya que le aseguraron que, procesado el concejal, no podría ejercer este, y por lo tanto victoria ganada. No le valió la trama, Xirau fué procesado, pero Torroella no triunfó y despechado por su derrota mantuvo la acusación, y la mantiene, y la mantendrá por que le odia.

Yo también hablo en este artículo de ladrones y estafadores, milagro será que aquellos dos sujetos no me denuncien también, por que al parecer tienen la monomania de perseguir a los escritores que hablan de apaches y vivillos dándose por aludidos, y vaya V. á averiguar, por que analogia.

Torroella como antes decia, no consiguió ser Alcalde, pero en cambio ha conseguido que el día 4 de Mayo de 1917 el querido amigo y vecino nuestro Juan Xirau, honrado ciudadano que todos hemos visto nacer; hombre incapaz de hacer daño a nadie, se siente en el *banquillo de los acusados*, y que aquel día sus ancianos padres, su esposa é hijos, lloren lágrimas de sangre por su ser querido, hasta conocer el fallo de la justicia, mientras que el Torroella, con la alegría del avaro que realiza una buena operación mirará satisfecho a su víctima; ¡mas no temáis! los jueces que no son instrumentos de la venganza de nadie, devolverán a la familia Xirau y a sus amigos, la paz que Torroella les quiso arrebatar.

(Continuará).

KARENIN.

A 5-4-917.

Col-legi Ramis

Primera ensenyança complerta, emimentment práctica.—Solfeig.—Francés.—Teneduria de llibres.

Conferencies per a joves i senyorettes de 11 a 12 demati, i de 5 a 6, 6 a 7, 7 a 8 i 8 a 9 tarde.

El drama sacre «La passió i mort...»

Ja tenen raó els que diuen que tot torna. En Guimerá ha pogut crear amb sa inspiració el «Jesus que torna», pero, en realitat, el que sempre torna, amb més o menos intermitencies, es el *Jesus del drama sacre «La passió i mort de nostre senyor Jesucrist»*. Varias generacions han gaudit d'aquesta concepció, tan popular i casolana, en la que son presentats els moments culminants de la vida del gran reformador cristiá a qui els faritzéus d'avui, que exploten la seva doctrina, el tractarien pitjor que 'ls d'abans, si tornés a predicar per eixos mons.

Lo que mes crida l'atenció en aquesta obra es lo bé que s'agermanen el fons i la forma. Aquells conceptes ingenuus, mes que populars, populatgers, corresponen perfectament a la forma primitiva amb que son expressats. Els versos recorden els mes classics redolins i, potséu,

Vermouth
Martini & Rossi
legitimo
Torinese

Para evitar confusiones pidase en bars y cafés con estas palabras:
"Vermouth Rossi"

IODENOL MARTIN Perfecte substitut de l'oli de fetje de bacallá.—Reconstituent de gust agradable i excel·lents efectes.—Antiga i acreditada Farmacia de R. MARTIN, successor de Deulofeu.—Rambla, 12.

si se'n fes un estudi a consciència, resultaria que han sigut els precursors de aquesta forma que tan ha fet disfrutar al poble bondados. L' autor, que segurament ha anat al cel, per més que una censura severa hagi excomunicat la seva obra, no va volguer-se dirigir als refinats que busquen alambicaments i quintes essències. Res d'això; ell va complaures en fer vibrar lo més ignoscent del sentiment popular per medi d'imatges expressades amb paraules al alcans de tothom. I aquesta bona intenció li haurà premiat els jutges de *dalt* que son més justiciers i hi entenen mes que els que aquí s' dediquen a jutjar severament el valor literari i el grau d' heretisme que puguin contenir les obres teatrals.

El miracle d'aquesta tornada de *Jesús* a la capital de l' Empordà es deguda a la devoció d' un grup d' amics i admiradors del famós aficionat D. Leonci Garcia a qui pregaren que volgués, una vegada més, posar de relleu les seves facultats artístiques. El prec d'aquets, unit al d' alguns artistes de la Companyia Casals-Cazorla, que actúa en el «Teatro Jardín», va decidir al Sr. Garcia a complaure als sollicitants i vingué l' acontèixement del dinmenge passat que va portar una gentada immensa a dita sala d' espectacles.

La representació va anar com una seda. La *presa*, com se'n diu popularment, va esser presentada amb tot l'aparat que su importante argumento requiere. No hi va faltar res; ni pluja de foc en el cuadro de l' infern. Els comparses se mogueren bé i els soldats semblaven veraders legionaris disposats a conquistarho tot. S'hi veia una direcció. Tothom va fer mans i mànigues per a arrodonir el conjunt de l' interpretació. Seria llarga la llista si tinguéssim de parlar de tots els que intervingueren en la representació i de les filigranes que feren, conservant-se sempre dintre la modalitat d'aquesta mena d' aut sacramental que va perdurant, malgrat els canvis de gustos i escolos, demostrant la seva immensa forsa i lo que pot la llei d'herencia quan se tracte de transmetre aficions a publicos que tenen aguant i altres bones qualitats que Deu els hi conservi per a poguer anar tirant. De la música hem de dir que glosa bé l'esperit del drama i que està sempre dintre el seu ambient. Res de volguer fer el sabí; ingenuitat i modesta unció. Pero qui mereix paragraf apart es el senyor Garcia. La qualitat característica de aquest artista-aficionat, lo que li dona personalitat, es la varietat de la seva mimica. De ell pot dir-se que es un veritable mimo de l' escola italiana, cosa poc comuna inclús tractant-se d'artistes que son aplaudits, malgrat no haber expressat casi be mai res amb la cara. En Garcia es actor de geste. La seva cara i els seus moviments corresponen sempre a la paraula i la situació. Els moments culminants del sopar i la despedida amb els apostols, el pas pel carrer d' Amargura, l' assotament i la mort en el Calvari son una proba palesa de la nostra afirmació. Amb raó en Sunyer i Capdevila va dir al intérprete, ja fa anys, que en el sopar feia pensar amb en Vinci i en la crucificació amb el Crist de Velazquez. I tant felís va estar de gestes com de frases. Sempre va matisar amb justesa. El públic va premiar el seu treball prodigant-li aplaudiments, especialment després de donar comiat als apostols, aon veraderament va prodigar les seves facultats. Al final d'aquesta escena un grupo d' amics varen ferli ofrena d' una artística copa i un pedestal. Després de la representació unes copes de Champagne remullaren l' éxit.

I com es hora de no regateijar res a ningú, hem d' aplaudir a D. Pau Pagés Propietari del teatre, que va donar tota mena de facilitats per a que's representés

«La passió i mort...», aquesta obra que, com «Els pastorets», sembla que no embelleixen, malgrat donar-nos l' impresió de coses de passades centuries.

PILAT.

CASA.—Se ven la del Carrer de Vilafant, 44.—Rahó, J. Palau, Plaça del Sol, núm. 2.

DONATIU ESPLENDIT PER A LA REFORMA DE LA RAMBLA

Com anunciavem en nostre darrer nombre, dilluns passat a les 6 i mitja de la tarde s' efectuá en el Saló Consistorial l' entrega per el Sr. En Carles Casades de Códol, de la quantitat oferta per a contribuir al enderrocament del grop de cases de la part alta de la Rambla.

L' acte revestí tota la solemnitat que per la seva importancia requeria.

Acompanyat del primer tinent d' Alcalde Sr. Pichot, se presentá el Sr. Casades a cà la ciutat, ont fou rebut per l' Alcalde Sr. Pujulá i els Concellers Srs. Cusi, Vidal, Canadell, Gratacós, Ventura, Sala, Lopez i Teixidor (J). Fotes les presentacions de rúbrica, l' Alcalde en sentides frases ramerciá al Sr. Casades en nom del Ajuntament i de tot Figueras per la generosa gesta que en aquell moment realitzaba, desitjant que tal acció pogués esser compresa i imitada per tothom en relació al seu estat. El Sr. Casades digné que complia una promesa i a la vegada un deurer grat del que entenia que un deurer de tots era l' contribuir al hermosajament de la Ciutat. L' Alcalde replicá que efectivament era aixis, mes com era tan poc freqüent el compliment voluntari dels deurers ciutadans en nostre país, l' acció del Sr. Casades resultaba doblement meritòria i alabable. Tots els senyors Concellers s' associaren a les paraules del seu President; i després d' escusar el Sr. Lopez l' asistencia del Sr. Pascal, i el senyor Pujulá la dels altres Concellers que per causes involuntaries no havien pogut assistir al acte. El Sr. Casades extengué un xec de 25.000 pessetes que junt amb la llista de subscripció per ell encapsalada entregá al Sr. Alcalde i aquest tot seguit firmá una *carta de pago* que'l Sr. Comptador havia estés allí mateix i la entregá al generos donant.

A més dels Concellers concurriren al acte, els representants dels periódics locals, previament invitats, notant-s'hi solament la falta del representant del mes modern, públic també n'hi havia, encare que no gaire nombrós.

Per nostre part felicitem a D. Carles Casades i desitjém que la seva dádiva serveixi d' estímul a altres persones de posició social elevada, i sobre tot als vehins interessats, que no tots s'han posat al nivell que 'ls hi pertoca.

Josep Sans i Roquer, advocat, ofereix els seus servéis professionals, carrer de Cervantes, 25, baixos.



La reforma del café den Xicu Ros.

El pròxim dissabte, en aquest café, es celebrará l' inauguració de la seva reforma. Aquesta obra ha estat dirigida per l' intel·ligent arquitecte Sr. Giralt, qui amb son gust regonegut ha trasformat el café convertint-lo tan per son decorat com per el luxós mobiliari i elegancia, en un establiment de gran capital.

La carretera de França.

Moltes i justificades han sigut les queixes pel estat deplorable d' aquesta carretera, de la qual, segons llegim acaba de preocupar-se el diputat per Vilademuls.

«El diputado a Cortes señor Ballbé de Gallart conferenció con el ministro de Fomento sobre el conflicto de los transportes en la frontera, particularmente debido al mal estado de la carretera internacional de Madrid a Francia por la Junquera y a la aglomeración que representa tener que utilizar solamente la Aduana de Portbou, por lo que ha interesado al señor Ballbé la inmediata reparación de la referida carretera, al objeto de poder transportar mercancías des de Figueras a Perpiñan, utilizando toda clase de vehículos, incluso camiones automóviles, y además la Aduana de Perthus, con la que se descongestionaría la de Portbou.»

Per tractar-se de quelcóm vital per a nostra comarca, es que desitjém qu'els treballs del diligent senyor Ballbé siguin una prompte realitat.

La Societat de Concerts.

El día 13 del present mes inaugurarà el local social la nova entitat «Societat de Concerts» amb una sessió musical en la que els aplaudits artistes Bonaterra, Sans i Angelo executaran un selecte programa del que formen part les següents obres: Trios de Arenusky i Schumann, les Dances de Brhams i les Dances de Grieg.

S' estrenará en dit concert un piano Chassaigne de cua de gran sonoritat adquirít per la «Societat de Concerts». Un important grupo de figuerencs aficionats a la bona música ha fundat aquesta societat per a contribuir al foment de l' art verdader, mostrant les obras dels grans mestres com camí segur per a refinar el gust i enlairar-se per demunt de cert art purament sensual que també s' anomena música.

Desitjém tota mena de prosperitat a la nova societat que es d' esperar acoplará a tots els aimants de la música artística.

432 plumes!

Tal día com ahir, en sessió consistorial, el regidor D. Luis López Rodriguez Murray i demés, en eloqüent (!) i documentat discurs, va queixar-se de que amb quatre mesos haguessin sigut adquirides, per la administració de Consums, unes capses de plumes usuales que fan un total de 432 plumitas!

Aquell senyor dels pesos i mesures.

Hem rebut un anunci de l' Alcaldía que diu aixis:

«Por el Ingeniero Fiel-Contraste se efectuará la comprobación en esta ciudad de los efectos de pesar y medir empleados en los establecimientos industriales, de comercio, fabricantes, farmacias y de cualquiera otra índole, en los días 10, 11 12 i 13 del corriente abril, de 9 a 12 de la mañana y de 3 a 6 de la tarde».

Etz. etz.

Caixa de pensions.

En la darrera setmana, la Caixa de Pensions per a la Velleja i d' Estalvis ha rebut imposicions per ptes. 871.641, ha pagat reintegres d' estalvi i plassos mensuals de pensió per ptes. 673.384 i ha obert 607 llibretes noves, corresponent a la sucursal de Figueras, imposicions per ptes. 31.277'85, 9680'70 de reintegres i 19 llibretes noves.

Segons la costum dels altres anys, els dias 5, 6, 8 i 9 d'aquet mes, estarán tancades les oficines d'aquesta sucursal.

ANUNCIO

Casino Menestral Figuerense

Los señores tenedores de Títulos de la deuda del mismo a partir del día de la fecha, pueden percibir el importe del cupón número 10, correspondiente al segundo semestre del finido año 1916, en la casa bancaria de D. Carlos Cusi de Mi- quelet.

Figueras 1 Abril de 1917.

P. A. de la J. de G.

El Secretario,

Narciso Juglá.

MODAS

Señoras visitad la gran exposición y venta de sombreros.

Después de mi regreso de Paris tengo el gusto de exponer a mi distinguida clientela y al público en general, un gran surtido de sombreros para señora, señorita y niña; modelos de las más renombradas casas Parisienses; como Feurli, Roget, Chaigneau, etc.

Se admiten encargos y también arreglos. Precios sin competencia.

Desde el 10 Abril de 9 a 1 y de 3 a 8 al Hotel Comercio.

NOTA.—Obsequiaré a las niñas con un sombrerito para su muñeca.

D. BOSCH (fotógrafo)

Calle de Llers, n.º 20.—FIGUERAS

Decidido e infatigable siempre, en introducir dentro de mi magestuoso y espléndido taller fotográfico, todos los adelantos de la fotografía moderna; me es grato anunciar, que después de haber adquirido como unico en la provincia, el maravilloso invento de las fotografías Animadas; ahora me honro también, en anunciar un trabajo unico en la provincia y es el de trasportar en portál minia- da, el retrato de una señora sea de edad, o joven; en el más rejuvenido y hermoso cromo, de los que se ven expuestos en las librerías.

Tambien acabo de instalar como he visto en Paris en un departamento de mi espacioso jardín, una pista exprofesa para fotografiar automóviles y cualquier otro carruaje, incluso caballos sueltos y con jinete, para cuyos trabajos, acabo de montar un Lente que posee un Angulo potentísimo.

PRECIOS SUMAMENTE AJUSTADOS

CONTRA EL REUMA.

Recomeném els trajos interiors de punt amb revés groc, marca *Medicinal Picricado* del

Dr. Orwichoff

De venta:

Grans Magatzems Puig Paris

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES

del día 1 al 7 de Abril

NAIXEMENTS

Día 1.—Dolors Planellas Portas.

- » 1.—Joan Guardiola Mach.
- » 2.—Rosina Rey Ferrer.
- » 3.—Juli Rodil Pararols.
- » 5.—Lidia Cuyas Juncá.
- » 6.—Santiago Archaga Martin.

MORTS

- » 2.—Tomás Collell Alou, 66 a. s.
- » 2.—Manel Ros Bofill, 80 a. c.
- » 4.—Pau Barnadas Puigsagú, 53 a. v.
- » 4.—Lluís Fernandez Gomez, 49 a. s.
- » 6.—Francisco Fexas Guitart, 80 a. v.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

Glinica del Dr. Bach

Doctor en Medicina y Cirujía

Ex-Cirujano de los Hospitales Militares de Paris,

Ex-Médico de número del Hospital del Sagrado Corazón de Barcelona.

MEDICINA, CIRUJIA GENERAL, ENFERMEDADES DE LA MUJER

CONSULTA DE 10 A 12: PALAU (Placeta), 13, 1.º—FIGUERAS.

I. CARLOS MERCIER
 Sucesor de ESTEBAN POMÉS
 Fábrica de Pastas finas para sopa
 Calle Nueva, núm. 6 y Blanch núm. 1
 Teléfono, núm. 52
FIGUERAS. - (Provincia Gerona)

SOMBRERERIA
 DE
Pararols Germans
 Per imposició de
LA MODA
 sempre lo mes modern i elegant en
 Sombreros : Gorres : Corbates : etc., etc.
FIGUERAS Monturiol, 9



«El Eco de la Moda»
NARCISO FONT
SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—**FIGUERAS**
 Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora
 y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

BANCA Y CAMBIO
 DE
J. FERRÁN Y GALTER
 (Sucesor de Miguel Coldecarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre
 Paris y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de
 metálico y de títulos en custodia, etc., etc.
 Calle Vilafant, 2 y 4.—**FIGUERAS**

DROGUERÍA

DE
JULIO MARGALL
 Plaza de la Constitución, 14
FIGUERAS

Productos Químicos y Farmacéuticos * **Aguas**
 minerales * **Artículos para la Fotografía** *
 Pinturas, Colores, Barnices.

Consultorio del Dr. Tutau
 Para enfermedades Venéreas y de la Piel
 Nuevo horario de Consultas
 Días laborables De 11 a 12 mañana Jueves: solo de 10 a 1 mañana
 excepto los jueves » 4 1/2 a 6 1/2 tarde Festivos « 10 a 12 id.
 Calle Vilafant, 24, bajos.—**FIGUERAS**

RECADERO
 DE
FIGUERAS A PERPIGNAN
 y vice-versa

Admite comisiones los Jueves y
 Domingos en el «Café Bar Parisièn»,
 Rambla; y calle de Perelada, 13, **Fi-**
gueras. En Perpignan, Rue Grande
San Martin, 71.

NO COMPREU MOBLES
 sense visitar primer el gran magatzem
EL 24

— DE —
ESTEVE VILANOVA
 Carrer Ampla, 24. — **FIGUERAS**
 Solidesa, elegancia, baratura.—Exposició
 permanent.

Novedades
 para
Señora

HIJOS DE J. MATAS
FIGUERAS

RESERVAT PEL

Lithinés del Dr. Gustin

FARMACIA FERRÁN

Subida al Castillo, 6.—**FIGUERAS**

Centro de Específicos Nacionales y Extranjeros y de Aguas
 minero-medicinales. — Soluciones inyectables, esterilizadas. —
 Sueros y Vacunas. — Oxígeno puro. — Ortopedia-Perfumería hi-
 giénica. — Báscula medical. — Herboristería medicinal selecta. —
 Laboratorio especial para análisis profesionales. — Depositario
 exclusivo de los productos de la S. A. «Producción Farmacéutica
 Española» y de las Pastillas «Orión» al eucalipto contra la tos.

Especialidades Farmacéuticas FERRÁN

Fosfomaltina Granular, poderoso tónico reconstituyente.—**Fermentos di-**
gestivos, de excelente resultado para corregir y curar los desarreglos del Aparato
 digestivo.—**Neurokephaline**, remedio seguro e inofensivo del elemento dolor cual-
 quiera que sea su causa.—**Píldoras laxo-purgantes**, purgante suave y agradable.
 Regulador de las funciones intestinales.—**Lombricida vegetal**, infalible para ex-
 pulsar los gusanos intestinales (cucs) de los niños.—**Loción capilar**, higienedo la
 cabeza. Hermosea, evita y detiene la caída del cabello.

Depósito general: **FARMACIA FERRAN**

Depositarí únic per a Espanya: **M. DALMAU I OLIVERAS**
 Passeig de l'Industria, 14.—**BARCELONA.**